

Bergenske Blade.

N° 425.

Søndagen den 1ste Februar.

1852.

Dette Blad, der udgaar to Gange ugentlig, koster for indenbys Abonnenter 1 Spd. 60 k. for Udenbys (iberegnet Postporto) 1 Spd. 90 k. halvårlig, hvilken Contingent erlagges forstudsvis. Bladet kan requireres paa nærmeste Postcontoir, eller hos Forlæggeren, Boghandler Fr. D. Meyer i Bergen, til hvem ogsaa Stoffer, som ønskes optagne i Bladet, kunne indsendes under Forsøgning til Redaktionen.

Nogle Ord til Bedste for Stiftelsen for ugifte Fruentimmer.

I de sidste No. af Adresseavisen have vi seet Bekjendtgjorelse om, at en Udstilling og Auction til Bedste for den nævnte Indretning er paatænkt at afholdes i næste Maaned, idet de Damer, der hidtil saa rastløs og hjærlighedsfuldt, ved Opoffrelse af Tid og Kræfter, have virket til det heldige Resultat, der allerede har kronet deres Bestræbelser, paany have ladet udgaae Opfordring til at understøtte deres Foretagende ved Gaver, enten af Haandarbejder eller andre Gjenstande.

Naar vi troe at burde henlede Opmærksomheden herpaa, er det ikke fordi vi tvivle om, at et saa veldædig Diemed, der allerede har baaret saa velskjønde Frugter og tjent til at lindre og afhjælpe flere Nødlidendes haarde Trang, skulde savne den virksomme Deeltagelse og Understøttelse blandt vore Medborgere, som disse altid have viist den gode Sag og som den, hvormed der her er Tale, baade fortjener og tiltrænger; men vi have altid anseet det for en behagelig Pligt at aabne vore Spalter for at berede den gode Sag Fremgang, og hertil, mene vi, bydes os nu en rig Anledning. Det tør vel nemlig antages som hævet over al Tvivl, at det horer blandt Tidens Krav ikke alene at berede Afskyer for Bernealderen, men ogsaa for den Alder, hvori Kræfterne til selv at forsørge sig ere forsvundne og maaskee især for dem, som i deres Livs bedre Dage have nydt blidere Aar, men derfor ogsaa bittere sole Livets mangehaande Savn, naar de, forladte af deres Forsørgere, staae kraftsløse tilbage. Vel heder det: "at vi ikke skulle bekymre os for den Dag imorgen" og "at hver Dag haver nok i sin egen Plage", men denne Sindsro, der skal og bør være tilstede hos Enhver, som veed paa hvem han troer og som sætter sin Lid til Herren, udelukker ingentunde Anvendelsen af vore Sjæls- og Legemskræfter til Omsorg for Fremtiden. Vengste os skulle vi ikke, men vi skulle heller ikke lægge Hænderne i Skjodet, og allermindst da, naar Omsorgen ikke egentlig gjælder os selv, men vore Medmennesker, der have Krav paa vor Kjærlighed. Og hvor findes ikke disse? At søge Midler til at blidgjøre deres Alderdomsdage er derfor en værdig Gjenstand for menneskekjærlig Omtanke og man regner vist ikke forgjæves paa Bistand hertil af de lykkeligere blandt Damerne, og det saameget mindre, som sikkerlig Enhver vil have En eller Anden, til hvem de ere knyttede maaskee med ommere Baand end den almindelige Menneskekjærligheds og for hvem en saadan Stiftelse kan blive et kjærtilflugtssted i Alderdommen; ja maaskee flere, som for Diebliffet uden Savn kunne assee betydelige Bidrag

til denne Hensigt, ville opleve den Tid, da Gaven kommer dem selv til gode.

Vi maatte misfjende vore Medborgeres og Medborgerinders christelige Indsigt og Sindelag, om vi yderligere vilde opmuntre dem til at yde deres Kjærligheds-gaver, ligesom dette ogsaa vilde være uden Frugt, hvis ikke Herren selv har boiet deres Hjerter til Deeltagelse for Næstens Nød og til Erkjendelse af den Naadegave det er, at være et Redskab i et althjærligt Forsyns Haand til at kunne lindre og afdre Savnets og Smertens Taare. Enhver Gjærning maa, for at lykkes, have den Høiestes Bistand, men med den kan den ringeste Spire være til en herlig Vært. Denne Sandhed har ogsaa bekræftet sig ved det Foretagende, hvorpaa vi nu have henledet vore Læsers Opmærksomhed; det begyndte med ringe og tvivlsomme Udfigter, fordi det syntes for stort og just derfor upractisk, men det begyndtes i Kjærlighed og er bleven fremmet i Kjærlighed, og den Fremgang, det har havt, turde tjene til at vise, at Intet er upractisk, naar det foretages i Tillid til, at Gud vil skænke det sin Velsignelse; aabner han Menneskehjernerne til Deeltagelse, ville Hjælpelidterne strømme alt rigeligere, og mange Vække smaac daune en stor Aae. Ingen holde sig derfor tilbage fra at yde den Skjærs, han føler sig kaldet til at offere i et veldædig Diemed, fordi den synes ham for ringe; thi den vil ikke alene blive modtaget med Taknemmelighed, men den vil give dem Opmuntring, som virke for Sagens Fremgang, og omdenskjont den paatænkte Indretning har været imødegaaet af Mange med en Velvillie, der har overtruffet de bedste Forsventninger, og hvorpaa der allerede i Aar atter skal være afgivet Beviser, er der dog her Tale om saa betydelige Summer, hvis noget Klækkeligt skal kunne udrettes til at afhjælpe Fremtidens Trang, at den fremdeles tiltrænger virksom Understøttelse og hvortil vi af Hjertet anbefale den.

Udlandet.

Frankrige. Den nye Constitution er i Moniteuren ledsaget af følgende commenterende Indledning: Louis Napoléon, Republikens Præsident, i det franske Folks Navn, Franskmænd!

Da jeg i min Proclamation af 2den Decbr. loyalt udtalte for Eder, hvad jeg ansaae for den nødvendige Betingelse for en Statsmagts Bestaaen i Frankrige, da var jeg ikke fordringsfuld nok til, som Mange i vore Dage, at ville sætte en individuel Theorie i Stedet for Aarhundreders Erfaring. Jeg har toertimod i Fjertiden søgt, hvilke Exempler der vare de bedste, hvilke Mand der havde givet dem, og hvilket Resultat de havde ført til.

Jeg har anseet det for fornuftigt at foretrække Geniets Bud for abstracte Tankeres blændende Ideer. Jeg har taget de politiske Institutioner til Monster, der

allerede ved dette Aarhundredes Begyndelse, under analoge Forhold, have givet det rystede Samsund Fasthed og hævet Frankrige til en høj Grad af Lykke og Storhed.

Jeg har taget de Institutioner til Monster, der i Stedet for at falde for det første Parti af en Folkebevægelse, kun have kunnet omstyrtes af hele det mod os forbundne Europa.

Med eet Ord — jeg har sagt til mig selv: da Frankrige i de sidste 50 Aar kun strider fremad ved den af Consulatet og Keiserdommet givne Organisation af Administrationen, Armeen, Retovæsenet, de kirkelige Forhold og Finantvæsenet, hvorfor skulde vi da ikke ogsaa optage hin Epoches politiske Institutioner? De ere stable af den samme Tanke, og maae derfor have det samme Præg af Nationalitet og practisk Anvendelighed.

Og i Birkeligheden er, som jeg i min Proclamation har udtalt, vort nærværende Samsund — hvad der er af Bigtighed at konstateres — intet Andet end Frankrige gjenfødt ved Revolutionen af 89 og organiseret af Keiseren. Af det gamle Monarchi er der intet Andet tilbage end store Winder og store Belgjærninger. Men Alt, hvad det havde organiseret, er blevet omstyrret ved Revolutionen, og Alt, hvad der er blevet organiseret siden Revolutionen og endnu har Bestaaen er bleven det ved Napoleon.

Vi have ikke længere Provinsier eller afstilte Landsdele, eller Parlamenter, eller Intendanten, eller Generalforpagtere, eller forskjelliges Retsføvaner, eller Feudalrettigheder, eller privilegerede Classer i udelukkende Besiddelse af civile og militaire Embeder, eller forskjelliges kirkelige Jurisdictioner.

Revolutionen har foretaget en radical Omforming af alt dette, der var uforeneligt med dens Princip; men den har ikke grundlagt noget Definitivt. Førsteconsulens alene har gjenoprettet Enheden og Hierarchiet i Bestyrelsen og atter givet de sande Regjeringsprinciper den Gyldighed, som de endnu bevare.

Han har betroet Bestyrelsen af Frankrige til Præfecterne, Underpræfecterne og Mairene, og derved ladet Enheden træde i Stedet for Directorialcommissionernes Uoverensstemmelse. Han har overdraget Omsorgen for de locale Interesser til de forskjellige Raad, fra Communalraadet indtil Departementraadet. Han har givet den dommende Magts Repræsentanter større Vægt ved Dommerens Uaffættelighed og ved Rækken af Domstole; han har gjort Retsførdighedens Udøvelse lettere ved at bestemme de forskjellige Domstoles Omraade, ligesom fra Fredsdommerens til Cassationerettens. Alt dette bestaar endnu.

Ligeledes er vort beundringsværdige Finantsystem, den franske Bank, Uffættelsen af Budgettet, Statsrevisionen (Cour des comptes), Organisation af Politiet og Hærens Organisation begrundet i hin Epoche.

I 50 Aar har Code Napoléon ordnet Borgernes gjensidige Forhold, og Concordatet har fastsat Statens Forhold til Kirken.

Endelig ere de fleste af de Forholdsregler, der tilfugte Industriens, Handelens, den skjønnede Literatur, Videnskaberens og Kunstens Udvikling, ligesom Reglementerne for Théâtre Français indtil Statutterne for Institutet, fra Organisationen af Haandværksraadene til Indstiftelsen af Væreslegionen, bestemte ved Decretter fra hin Tid.

Man kan derfor paasaae, at hele Domænet er i vor sociale Bygning er Keiserens Værk, og det har overlevet hans Fald og tre Revolutioner.

Hvorfor skulde vel de politiske Institutioner, der have samme Oprindelse, ikke have de samme Udfigter til Varighed?

Min Overbevisning har allerede længe været dannet, og derfor har jeg forelagt Eder til Bedømmelse det væsentligste Grundlag til en Constitution, formet efter den fra Aar VIII. Antagne af Eder skulle de nu danne Grundvolden for vor politiske Forfatning.

Vi ville undersøge, hvilken Aaben deri er.

I vort Land, der i 800 Aar har været monarkist, er den centrale Magt bestandig bleven stærkere. Kongedømmet har tilintetgjort de store Vasaller, selv Revolutionerne have fjernet de Hindringer, der stillede sig i Vejen for en hurtig og eensartet Udøvelse af Autoriteten. I dette Centralisationens Land har den offentlige Mening bestandig ført Alt, baade Godt og Ondt, tilbage til Regeringens Overhoved. At lade et Chartre begynde med den Sætning, at Statsoverhovedet er uansvarligt, er derfor et modsigende Nationens Følelse, det er at ville opstille en Fiction, der tre Gange er forbunden for Revolutionernes Larm.

Den nuværende Constitution proclamerer derimod, at det Statsoverhoved, I have valgt, er ansvarlig for Eder; at han bestandig har Ret til at appellere til Eders souveræne Dom, for at I, i de afgørende Tidspuncter, kunne skænke ham Eders Tillid paany eller undtage ham den.

Da han er ansvarlig, maa han frit og ubundet kunne handle. Han maa derfor have Ministre, der ere hædrede og mægtige Hjælpere for hans Tanke, men som ikke længere udgjøre et ansvarligt Raad, der er sammensat af solidarisk ansvarlige Medlemmer og derfor bestandig danner en Modstand mod Statsoverhovedets Impuls; og tillige, idet det er Udtrykket for en Politisk, der udgaaer fra Kamrene, maa være omstiftende og uskadigt, og til Hindret for enhver Anvendelse af et regelmæssigt System.

Imidlertid, jo højere en Mand er stillet, jo mere uafhængig han er, jo større Tillid et Folk har beviist ham, desto mere behøver han oplyste og samvittighedsfulde Raadgivere. Derfor er der indstillet et Statsraad, der for Fremtiden skal være en virkelig Raadgiver for Regeringen, det første Hjul i vor nye Organisation, en Forening af praktiske Mænd, der i specielle Committéer udarbejde Lovforslag, og inden lukte Døre, uden rhetorisk Pomp, diskutere dem i almindelige Noder og endelig forelægge dem til den lovgivende Forsamlings Antagelse. Saaledes vil Magthaveren være fri i sine Bevægelser og kunne handle med Indsigt. Hvilken Control skulle nu Forsamlingerne udøve?

Et Kammer, der bærer Navnet af lovgivende Forsamling, voterer Lovene og Budgettet. Det er valgt ved den almindelige Stemmeret, uden samlet Afstemning. I det Folket vælger hver Kandidat for sig, kan det lettere bedømme hver Enkeltets Fortjeneste.

Kammeret vil kun bestaa af omtrent 260 Medlemmer. Dette er den første Garanti for Forhandlingerens Rolighed, da man ofte i Forsamlingerne har seet Lidenskaberens Virrelighed og Hestighed være i Ferhed til Antallet.

Referatet af Forhandlingerne, der skal underrette Nationen om, hvad der er foretaget, vil ikke mere som forinden blive paavirket af hvert Blads Partisjære; den officielle Redaction, med hvilken Kammerets Præsident har Tillid, er den eneste der maa offentliggøres.

Den lovgivende Forsamling discuterer frit Lovene antager den eller forkaster den, men den kan ikke vedtage disse pludselige Ændringer, der hyppigt forstørre hele det oprindelige Udcasts Eubed og Velbed. Endnu mindre kan den have det parlamentaire Initiativ, der var Kilden til saa grove Misbrug og som gav hver Repræsentant Magt til hveri Dieblif at stille sig i Regeringens Sted og at forelægge slet forberedte og ubrugelige Lovudkast.

Da Ministrene ikke mere ere tilstede i Kammeret, og Statsraadets Talere forsvare Lovudkastene, vil Tiden ikke gaae tabt til unyttige Interpellationer, til letfærdige Anklager, til lidenskabelige Angreb, hvis eneste Diemød var at styrte Ministeriet for at afløse det.

Den lovgivende Forsamlings Forbau ligger saaledes være uafhængige, men Anledningerne til unyttige Agitationer vilde blive hævede og en gavnlig Langsomhed bragt ind i Modificationerne af Lovene. Nationens Befalningsmagt vilde med Modenhed udøve deres alvorlige Hverv.

En anden Forsamling faaer Navn af Senat. Den vil repræsentere de Elementer, til hvilke i alle Lande en legitim Indflydelse knytter sig: et berømt Navn, Forme, Talent og Fortjeneste.

Senatet vil ikke, som Pairskammeret, være en svag Reflex af et Deputeretkammer, og med nogle Dages Mellemrum gjentage de samme Discussioner i en anden Tone. Det er Bogteren af Grundloven og af de med Constitutionen forenelige Friheder, og det er kun med Hensyn til de store Principer, paa hvilke vort Samfund hviler, at det prøver Lovene og foreslaaer nye for den udøvende Magt.

Det har til Opgave, baade at have enhver betydelig Vanstelig, der kunde opstaae under den lovgivende Forsamlings Forvarelse, at fortolke Constitutionens Ord og at ordne hvad der er nødvendigt til dens Anvendelse. Det har Ret til at annullere enhver vilkaarlig og ulovlig Embedshandling, og idet det saaledes nyder Anseelse som en Autoritet, der udelukkende er beskæftiget med Provelsen af store Interesser eller med Anvendelsen af store Principer, indtager det i Staten den samme uafhængige, gavnlige og conservative Stilling som de gamle Parlamenter.

Senatet skal ikke, som Pairskammeret, kunne constitute sig, som Rigsret, det skal bevare sin Character som øverste Moderator, og Ugunst rammer bestandig de politiske Corporationer, naar Lovgiverens Helligdom bliver en Criminal-Domstol. Dommerens Uafhængighed bliver altså ofte berøvet, og han taber sin Glæde i den offentlige Mening, der undertiden endog gaaer saa vidt, at den besynder ham for at være et Redskab for Lidenskab eller Had.

En Rigsret, hvis Medlemmer vælges blandt Dommerne ved de overordnede Domstole, og som har til Nævninger Medlemmer af Departementsraadene i hele Landet, skal udelukkende have det Hverv at paadømme Attentater mod Statsoverhovedet og den offentlige Sikkerhed.

Reiseren yttrede engang til Statsraadet: "En Constitution er Livens Værk, man kan ikke lade for bred en Veie aaben for Forbedringer." Derfor har den nuværende Constitution kun bestemt hvad der ikke kunde være ubestemt. Den har ikke sat en uoverstigelig Skranke for et stort Folks Fremtid, den har ladet en saa bred Veie aaben for Forandringer, at der under de store Kriser kan være andre Midler til Frelse end den ferdarvelige Udvei: en Revolution.

Senatet kan, i Overensstemmelse med Regeringen, modificere Alt det i Constitutionen, der ikke er grundvæsentligt, men hvad Modificationer i det første, ved Eders Afstemning sanctionerede, Grundlag angaaer, saa kunne de kun blive desultive, naar de ere blyne stadfæstede af Eder.

Saaledes bliver Folket bestandig Herre over sin Skjæbne. Intet Grundvæsentligt skeer uden dets Billik.

Disse ere de Ideer, de Principer, I have bebyndiget mig til at bringe i Anvendelse. Sid denne Constitution maa skænke vort Fædreland rolige og lykkelige Dage! Sid den maa forebygge en Gjentagelse af hine indre Kampe, i hvilke selv den retfærdigste Seier er dyrt kjøbt! Sid den Sanction, I have givet mine Vestræbelser, maa blive velsignet af Himlen! Da vil Freden være sikret i Landet selv og overfor Udlandet, mine Døfter vilde være opfyldte og min Sendelse fuldendt!

Tuilertierne den 14de Januar 1852.

Louis-Napoléon-Bonaparte.

Constitutionen,

givet i Kraft af den af det franske Folk ved Afstemningen den 20de og 21de December til Louis-Napoléon-Bonaparte overdragne Fuldmagt.

I Betragtning af, at det franske Folk har været kaldet til at udtale sig over følgende Beslutning:

"Nationen vil opretholde Louis-Napoléon-Bonapartes Autoritet og overdrage ham den nødvendige Fuldmagt til at give en Forfatning i Overensstemmelse med de i hans Proclamation af 2den December antydede Grundlag".

I Betragtning af, at det til Antagelse af Nationens foreslaaede Grundlag var følgende:

- 1) Et ansvarligt Statsoverhoved, udnævnt til 10 Aar.
- 2) Ministre, der alene ere afhængige af den udøvende Magt.
- 3) Et Statsraad, sammensat af de meest udmærkede Mænd, der forbereder Lovene og forsvare dem i den lovgivende Forsamling.
- 4) En ved den almindelige Stemmeret og uden

samlet Afstemning valgt lovgivende Forsamling, der discuterer Lovene og afstemmer over dem.

5) En anden Forsamling, sammensat af alle Landets Notabiliteter, bestemt til at holde Lovgavten og til at forsvare Grundloven og den offentlige Frihed.

I Betragtning af, at Folket har svaret bekræftende med 7,500,000 Stemmer, promulgerer Republikens Præsident følgende Constitution:

1ste Affnit.

Art. 1. Constitutionen anerkjender, stadfæster og garanterer de store Principer, der ere proclamerede 1789 og ere Grundlaget for Retstilstanden i Frankrige.

2det Affnit.

Om Formen for Republikens Regering.

Art. 2. Bestyrelsen (le gouvernement) af den franske Republik er paa 10 Aar betroet til Prinds Louis-Napoléon-Bonaparte, Republikens nuværende Præsident. Art. 3. Republikens Præsident bestyrer den ved Hjælp af sine Ministre, af Statsraadet, Senatet og den lovgivende Forsamling. — Art. 4. Den lovgivende Magt udøves af Republikens Præsident, Senatet og den lovgivende Forsamling i Forening.

3die Affnit.

Om Republikens Præsident.

Art. 5. Republikens Præsident er ansvarlig for det franske Folk, til hvilket han bestandig kan appellere.

— Art. 6. Republikens Præsident er Statens Overhoved (chef de l'Etat); han commanderer Land- og Søhæren, erklærer Krig, afflutter Freds-, Forbunds- og Handelstractater; besætter alle Embeder og udsteder de til Lovenes Iværksættelse nødvendige Reglementer og Forordninger. — Art. 7. Domme affiges i hans Navn.

— Art. 8. Han alene har Initiativet i Love. — Art. 9. Han har Venaadningsret. — Art. 10. Han stadfæster og offentliggjør Love og Senatsbeslutninger. — Art. 11. Han fremlægger aarlig ved et Budskab for Senatet og den lovgivende Forsamling en Oversigt over Republikens Status. — Art. 12. Han har Ret til at erklære eet eller flere Departementer i Belejringstilstand imod inden den kortest mulige Frist at gjøre Senatet Meddelelse derom. Følgerne af Belejringstilstanden skulle ordnes ved Lov. — Art. 13. Ministrene ere kun afhængige af Statsoverhovedet; hver af dem er kun ansvarlig for de Regeringshandlinger, der vedkomme ham; de ere ikke solidarisk ansvarlige, og kunne ikke sættes under Anklage uden af Senatet. — Art. 14. Ministrene, Medlemmerne af Senatet, af den lovgivende Forsamling og Statsraadet, Sø- og Landofficererne, Domstolenes Personale og alle øvrige offentlige Embedsmænd aflægge følgende Eed: "Jeg sværger Trofasthed mod Constitutionen og Lydighed mod Præsidenten."

— Art. 15. En Senatsbeslutning bestemmer den Sum, der aarlig anvises Republikens Præsident, for hele hans Embedstid. — Art. 16. Doer Republikens Præsident for hans Embedstid er udloben, sammenkalder Senatet Nationen for at skrive til et nyt Valg. — Art. 17. Statsoverhovedet har Ret til, i et forsejlet Document, der nedlægges i Senatets Arkiver, at betegne Folket den Borgers Navn, hvem han, i Frankriges Interesse, anbefaler det at skænke sin Tillid og sine Stemmer. — Art. 18. Indtil den nye Præsident er valgt, forestaaer Senatets Præsident Regeringen, understøttet af de fungerende Ministre, der da danne et Regeringsraad, og tage Beslutninger med Majoritet.

4de Affnit.

Om Senatet.

Art. 19. Senatorernes Antal maa ikke overstige 150, det er for det første Aar bestemt til 80. — Art. 20. Senatet bestaaer af: 1) Cardinalerne, Marskallerne, Admiralerne; 2) af de Borgere, som Republikens Præsident anseer det for passende at opbyde til Senatorværdigheden. — Art. 21. Senatorerne ere uafskættelige og valgte paa Livstid. — Art. 22. Til Senatorernes Functioner er der ikke knyttet nogen Gage, dog kan Præsidenten tilstaae Senatorerne med Hensyn til de af dem ydede Tjenster og til deres Formuesomstandigheder, en personlig Dotation, der ikke maa overstige 30,000 Frcs. aarlig. — Art. 23. Senatets Præsident og Vicepræsidenter udnævnes af Republikens Præsident og vælges blandt Senatorerne. De udnævnes for et Aar. Senatpræsidentens Gage bestemmes ved et Decret. — Art. 24. Republikens Præsident sammenkalder og prorogerer Senatet. Han bestemmer ved et Decret dets Sædsoners Varighed. Senatets Moder er

ikke offentlige. — Art. 25. Senatet er Bogter over Grundloven og den offentlige Frihed. Ingen Lov kan udstedes, uden at have været det forelagt. — Art. 26. Senatet modsætter sig Offentliggjørelsen: 1) af de Love, der maatte være uforenelige med og krænke Grundloven, Religionen, Moralens, Religionsfriheden, den personlige Frihed, Borgernes Lighed for Loven, Eiendommens Ukrænkelighed og Dommernes Uaffættelighed; 2) af dem, der maatte kunde medføre Fare for Landets Forsvar. — Art. 27. Senatet bestemmer ved en Senatsbeslutning: 1) Coloniernes og Algiers Forfatning; 2) Alt, hvad der ikke er forudsiet ved Constitutionen, men som er nødvendigt for dens Anvendelse; 3) Fortolkningen af de Artikler i Constitutionen, hvis Opfattelse kunde være tvivlsom. — Art. 28. Disse Senatsbeslutninger forelægges Republikens Præsident til Stadsfæstelse og offentliggøres af ham. — Art. 29. Senatet stadfæster eller annullerer alle de Handlinger af Regjeringens Embedsmænd, der enten af Regjeringen ere henvisse til dens Kjendelse paa Grund af Uoverensstemmelse med Constitutionen eller af samme Grund angivne for det ved Petitioner fra Borgerne. — Art. 30. Senatet kan ved en Betænkning, der er stillet til Republikens Præsident, angive Grundlagene til Lovudkast af stor national Interesse. — Art. 31. Det kan ligeledes foreslaae Modificationer i Constitutionen. Naar Forslaget er antaget af den udøvende Magt, affattes der en Senatsbeslutning. — Art. 32. Dog skal enhver Modification i de ved Proclamationen af 2den Dec. fastsatte og af det franske Folk antagne Grundlag for Constitutionen forelægges den almindelige Stemmeret til Antagelse. — Art. 33. I Tilfælde af, at den lovgivende Forsamling opløses, og indtil en ny kan blive sammenkaldt, sørger Senatet, efter Forslag af Republikens Præsident, ved at tage de nødvendige Forholdsregler, for Alt hvad der udføres til Forretningernes Gang.

5te Afsnit.

Om den lovgivende Forsamling.

Art. 34. Valgene have Indbyggerantallet til Grundlag. — Art. 35. Der vælges en Deputeret til den lovgivende Forsamling for hver 35,000 Vælgere. — Art. 36. De Deputerede vælges ved den almindelige Valgret uden samlet Afstemning. — Art. 37. De erholde ingen Wage. — Art. 38. De ere valgte paa 6 Aar. — Art. 39. Den lovgivende Forsamling discuterer og afstemmer over Lovudkast og Budget. — Art. 40. Ethvert Endringsforslag, der er antaget af den Comitee, som er nedsat til at prøve et Lovforslag, sendes, uden Discussion tilbage til Statsraadet gennem Præsidenten i den lovgivende Forsamling. Antages Endringsforslaget ikke af Statsraadet, kan det ikke komme under Forhandling i den lovgivende Forsamling. — Art. 41. Den lovgivende Forsamlings ordinaire Sessioner vare 3 Maander; dens Møder ere offentlige, men 5 Medlemmer kunne forlange, at Forsamlingen constituerer sig som Comitee og delibererer hemmeligt. — Art. 42. Referatet af den lovgivende Forsamlings Møder, der gives gennem Bladene eller paa anden Maade offentliggøres, skal kun bestaae i en Gjengivelse af Protocolen, der ved hvert Mødes Slutning redigeres under Tilsyn af Forsamlingens Præsident. — Art. 43. Den lovgivende Forsamlings Præsident og Vicepræsidenter udværges af Republikens Præsident paa eet Aar, og vælges blandt de Deputerede. Præsidentens Wage bestemmes ved et Decret. — Art. 44. Ministrene kunne ikke være Medlemmer af den lovgivende Forsamling. — Art. 45. Petitioner indsendes til Senatet. Den lovgivende Forsamling kan ingen Petitioner modtage. — Art. 46. Republikens Præsident sammenkalder, prorogerer og opløser den lovgivende Forsamling. Opløses den, skal Republikens Præsident sammenkalde en ny inden 6 Maaneder.

6te Afsnit.

Om Statsraadet.

Art. 47. Antallet af de ordinaire Medlemmer af Statsraadet skal være mellem 40 og 50. — Art. 48. De udværges af Republikens Præsident og kunne afskediges af ham. — Art. 49. Statsraadet præsideres af Republikens Præsident, og i hans Fraværelse af den, han bestemmer til Vice-Præsident. — Art. 50. Statsraadet har, under Ledning af Republikens Præsident, at redigere Lovudkastene og Reglementerne for Administrationen, og at afgjøre administrative Strids spørgsmål. — Art. 51. Det forsværer, i Regjeringens Navn, Lovudkastene i Senatet og den lovgivende Forsamling. De Medlemmer af Stats-

raadet, der skulle føre Ordet i Regjeringens Navn, bestemmes dertil af Republikens Præsident. — Art. 52. Hvert Medlem af Statsraadet nyder en Wage af 25,000 Frcs. — Art. 53. Ministrene have Rang, Sæde og raadgivende Stemme i Statsraadet.

7de Afsnit.

Om Rigsetten.

Art. 54. En Rigset, hvis Kjendelser ere inappellable, dommer de Personer, der indstævnes for den paa Grund af Forbrydelser, Attentater og Sammenhængelse mod Republikens Præsident og Statens indre og ydre Sikkerhed. Ingen kan indstævnes for den, uden ved et Decret af Republikens Præsident. — Art. 55. En Senatsbeslutning fastsætter Organisationen af Rigsetten.

8de Afsnit.

Almindelige og transitoriske Bestemmelser.

Art. 56. De Bestemmelser i Lovbøgerne, de Love og Reglementer, der ikke stride mod nærværende Constitution, blive i Kraft, indtil de paa lovmæssig Maade forandres. — Art. 57. Organisationen af Communerne skal bestemmes ved en Lov. Mairerne udværges af den udøvende Magt og kunne vælges udenfor Municipalsraadet. — Art. 58. Nærværende Constitution træder i Kraft fra den Dag, da de store Statsautoriteter, som den indstifter, ere constituerede. De Decreter, som Republikens Præsident har udstedt fra 2den Dec. indtil denne Dag, have Lovkraft.

Tuillerierne den 14de Jan. 1852.

Louis-Napoleon.

E. Rouher.

Paris den 17de Januar. Det vilde være vanskeligt bestemt at sige, hvorledes Massen af Folket har optaget den nye Forfatning; de franske Blade tør ikke tale, og Indpendance's Correspondenter ere forsigtige Folk, der ikke vil udsætte sig for at blive udviste af Paris. Men det synes dog, som om Indtrykket ikke har været stort; man modtog Forfatningen og den ledsagende Proclamation med Ligegyldighed, læste dem for Curieuistens Skyld og glemte dem saa strax igjen. De officielle Blade stødte i Trompeten over den nye Forfatning; Débats trostede sig med at Principerne fra 89 være anerkjendte, Gazette fortalte, at disse Principer vare: Presesfrihed, Associationsfrihed, Juryinstitution osv. osv., og dermed lod man Constitutionen fare. Det vilde ogsaa være et for stærkt forlangende, at man i Frankrige skulde vente særdeles Held af en hvilken som helst Forfatning, efterat en saa stor Mængde ere forbrugte i de sidste trejndstve Aar; og navnlig er den nærværende Forfatning ikke stiftet til at spænde Forventningerne om dens Resultater, eller selv om dens Varighed altsor høit. Et Statsraad, hvis Medlemmer faae en høj Wage, men som udværges og affattes af Præsidenten: et Senat, hvis Medlemmer rigtignok ere uaffættelige, men som det staaer i Præsidentens Magt at lønne eller ikke at lønne; en lovgivende Forsamling, der kun har at sige Ja eller Nei til de foreslaaede Love (og som, naar den siger Nei, rimeligvis bliver opløst), der ikke kan foreslaae Love, ikke engang amendere de af Regjeringen foreslaaede, ikke interpellere, hvis Forhandlinger kun betingelsesvis ere offentlige, og af hvilke Publicum kun faaer saa meget at vide, som den af Præsidenten udværgte og lønede Formand finder passende — saadanne ere Grundelementerne i den politiske Organisation som Louis Napoleon har udfæstet efter Consulatsforfatningen, og som naturligvis kun vil være saalænge, indtil han ved en ny Appel til Folket (der kan finde Sted hvad Dieblif det skal være) forandrer den. I denne Hensende er det vel værd at lægge Mærke til, at Senatet har Ret til at foreslaae Love "af stor national Interesse". Vil Præsidenten altsaa endnu mere udvide sin Magt, har han Lust til at følge sin Dinkels Exempel til Eaden, da behøver han ikke selv at foreslaae saadant, men kan lade det gjore af det af ham i Virkeligheden afhængige Senat, hvorved Skinnet idetmindste bevares.

Spanien. Madrid, den 12te Januar. Militairjantisen, hvis Pligter ere ubøielige, har igaar haadt fuld Fyldstgjørelse. Hovedmændene for Opstanden i Sagerrimentet Baeza bleve skudte. To og syrtgetve andre Menige ere bejundne skyldige i større eller mindre Grad, og sendes paa dobbelt Tjenestetid til de philippiniske Der. Pilets af alle Garnisonens Regimenter vare tilstede ved Hærettselsen. — Generalerne Neus og Ortega samt to Brigaderer ere forviste. — Gaceta af

13de Januar bekjendtgjor et kongeligt af Indenrigsministeren contrasigneret Decret om Præsiden. Det truer ethvert Blad, som meddeler foruroiligende Efterretninger eller betjener sig af en upassende Udtryksmaade ved Bedømmelsen af Regjeringens eller dens Tjeneres Handlinger, eller ved Dm talelsen af Religionen og dens Tjenere, eller endeligt søger at nedsette Souverainens eller den kongelige Families Værdighed, med forskjellige Straffe, indtil Bladets Suspension og fuldkomne Undertrykkelse. Decretet forbyder blandt andet ogsaa Bladene, uden Bedkommendes Samtykke at bestfæstige sig med Facta, som kun undgaae Privatpersoner, og ikke staae i nogen Forbindelse med Politiken, selv naar disse Facta skulde være af ganske uskyldig Natur. — Den usædvanlig strænge Kalde og den høie Sne — hedder det fra Madrid — have drevet et Antal Alve fra Bjergene ind paa Sletten. En Hov af 12 til 18 af disse Dyr oversaldt den 12te ved Middagstid den 6 spanske Mill fra Madrid liggende Landby Espinal, rovede der flere Jaar og stødte et Barn med sig.

England. Der er fremdeles Tale om en Ministerkrise: det usikre Forhold til Ulandet især til Frankrige gjør Stillingen vanskelig; ogsaa i det Indre har Ministeriet meget at kæmpe mod. — Følge Eiterretninger fra Manchester viser der sig i det nærværende District, ligesaa lidt som i London, hverken blandt Maskine-Fabrikanterne eller blandt Maskine-Arbejderne den ringeste Tilbøielighed til Estergivenhed. Et i "Times" aftrykt Brev til Lord Ashburton, hvorman havde tilbudt at være Boldgiftsmand i denne Strid, fra Lord Cranworth, som deri erklærer, at Sagen ikke kan afgjøres ved Boldgift, men at Arbejderne maatte tage deres Forbringere tilbage, da de havde fuldkommen Ret, har vaft megen Opsigt, da Cranworth er bekjendt som en af de dygtigste Jurister. — Af Amazons Besætning og Passagerer ere atter 13 Passagerer reddede, saa at det hele Antal nu udgjor 59.

Til Gouverneur paa Kap er udværgt General Cathcart, en Mand uden synderlig militair Indsigt; han skal ledsages af General-Major York. — "Globe" omtaler Stormagtens Forbringere i Spørgsmaalet om Flygtningernes Ophold i England, og haaber at de alle, ligesom Preussen, ville tage deres Forlangende tilbage, naar de bedre har sat sig ind i de engelske Forhold.

Danmark.

Kongen er kommen til Kjøbenhavn med sit Hof. Den 2de Aarsdagen for hans Thronbestigelse var der stor Kar paa Christiansborgs Slot. Ministerkrisen vedvarer endnu og, som det synes, med lidet gladelige Udsigter. — Orkanagtige Storme har anrettet stor Skade paa Jyllands og Slesvigs Kyster, tildeels ogsaa paa Verne.

Sverige.

Ursagen til Grev v. Platens Udtrædelse af Statsraadet oplyses nu at have været Uoverensstemmelse imellem H. H. M. Kongen og ham i visse væsentlige Puncter betræffende Marinen. — Som man efter Udfaldet af Præstestabets Valg kunde vente, har Hans Majestet under den 17de dennes til Erkebiskop samt Upsala Universitets Profantler naadigt udværgt Biskoppen i Strengnæs Stift, Dr. Theol. Hans Olof Holmström. — Kronprinsens Svigersønder Prins Frederik af Nederlaadene, som har været syg, men nu er restueret, har foræret sin Datter og Svigersøn det betydelige og skjonne Gods Fogelvik, som han for 200,000 Rd. Bk. har afsjort Enkegrevinde Postfe.

Bergen den 3te Januar.

For nylig er her til Staden ankommen en dansk Mormon, nemlig Skræddermester Hans Frederik Petersen af Aalborg. Det er den samme Person, som har opholdt sig i Øster-Risøer fra 7de Octbr. til 15de Decbr. f. A., hvorfra han er forpaaet, for at drage søværgs Bestyrelsen over til Bergen, for derfra at gaa tilbage til Danmark. Af hans Pas erfares, at han, paa Reisen fra Øster-Risøer hertil, kun har opholdt sig i Mandal fra 4de til 12te d. M. Byfogden i Øster-Risøer har paa Passet bemærket om ham, at han ho-

ter til Mormonssecten eller "de sidste Dages Hellige", og at han søger at vinde Profelyter til sin Kirke. Vi have i sidste Henseende endnu ikke hørt meget om Virkninger af denne hans Mission, men vi haabe trygt, at den falske Lære ikke skal finde nogen Indgang her, og at vor Byes nidkjære Geistlighed vil vide at møde den med de rette Vaaben. — Vi forbeholde os forøvrigt i næste No. af vort Blad at meddele Oplysninger om "de sidste Dages Helliges" Lærdomme, saa at man ikke skal blive i Tvivl om, hvad det er disse Bilsfarende agte at byde os.

— Fra Kinn have vi modtaget følgende Meddelelse af 19de d. M., der med Hensyn til det i vort No. 423 omtalte Forlis berigtiger, at ved nærmere Undersøgelse besandt den fundne Stump Flag at være af et engelsk, ligesom Navnet paa Haandspagen var "Industry". Trælsten var mærket som for meldt og er der bjerget omtr. 150 a 170 Planke fra 6 til 18 Fods Længde.

— Et nyt Hefte, det andet af 5te Aargang, af Rigsarchivar Langes Tidsskrift for Videnskab og Litteratur er nylig ankommet hertil. Det indeholder, foruden Fortegnelse over de i Norge fra 1ste Juni—2de December f. A. udkomne Bøger, samt en kritisk Anmeldelse af Tregders græske Formlære ved J. E. Thaaßen, en særdeles interessant Afhandling af Stipendiat i Lovhøjndigheden J. Brandt om de Forandringer, som Norges dømmende Institutioner i ældre Tider have undergaaet. Afhandlingen er fremkaldt ved det norske Universitets juridiske Prisopgave for 1850—51: "at fremstille de Forandringer, som vore dømmende Institutioner undergik i det 17de Aarhundrede," — og blev overensstemmende med det juridiske Fakultets Bedømmelse tilkendt Os. Kong. Hoibed Kronprinsens Prismedaille. I en Efterkrift til Tidsskriftets Abonnenter meddeler Hr. Lange den beklagelige Efterretning, at han paa Grund af forogede Embedsforretninger og af Mangel paa den fornødne literære Understøttelse vil være nødsaget til at lade Tidsskriftet ophøre, saasnart de manglende tvende Hefter af nærværende Aargang ere leverede. Da Tidsskriftet er det eneste almindelige Organ for Videnskabelighed her tillands, vilde det være meget at ønske, at enten Forholdene maatte forandre sig saaledes, at Hr. Lange kunde finde Tid til at vedblive med Tidsskriftets Udgivelse, eller at i al Fald en anden dygtig Mand maatte findes villig til at overtage dets Fortsættelse.

— I den norske Tilskuer for 17de d. M. læses følgende: I Søndags afholdt Christiania Afholdsforening et Møde i Latinskolens Festsal for at overlægge, hvorvidt Foreningens Love burde undergaa nogle af dens Bestyrelse i Oktober Maaned foreslaaede Forandringer. Man havde nemlig erfaret, at Nogle havde fundet Betænkelighed ved at indtræde i Foreningen paa Grund af det ved Indtrædelsen brugelige Løste om Afholdenhed, idet man derved indgik paa en Forpligtelse til Trediemand med Hensyn til sin Handlemaade, der forekom dem generende. Man havde derfor foreslaaet, at Selskabets Love skulde opgive Fordringen paa noget Løste, men blot indeholde den simple Erklæring om, at Foreningen bestaar af Personer, der ikke nyde Brændevin eller deraf tilberedt Drik, da de betragte Nydelsen heraf, uden som Medicin, for unyttig og som en i sine Følger høist fordærvelig Udfik. Slutningen af den Lovparagraf, der angiver Grunden, hvorfor Foreningens Medlemmer ikke nyde Brændevin, var som formeentligen altsor flap i sine Udtryk af et Medlem af en vestlansk Afholdsforening i en Skrivelse til Forening

gen foreslaaet udelandt, for at han og muligens andre, der deelte Ansuelser med ham, kunde have Afgang til at indtræde i Foreningen. De vestlanske Foreninger betragte nemlig Brændevinet ikke blot som en stabelig Drik, men som Gift og Nydelsen deraf som Synd, og de finde sig saaledes ikke tilfredsstillede ved Ansuelserne i de saakaldte Andresenske Foreninger, der indskrænke sig til at erklære Nydelsen af Brændevin for en Udfik og høist fordærvelig. Under den Diskussion, som herved opstod, blev der fremhævet, at en Sammensmelten af de tvende Arter af Afholdsforeninger neppe vilde befordres ved en saadan Tillempling af den heromhandlede Forenings Love, da de i sine Principer ere aldeles forskellige, hvorfor de vestlanske Foreninger endog synes aldeles at ignorere de Andresenske Foreninger, idet de ikke engang ville sende Aarsberetninger til Centralforeningen i Christiania. Forslaget blev derefter som ikke optagen af nogen af Foreningens Medlemmer henlagt, hvorimod det af Bestyrelsen fremsatte Forslag enstemmigen blev antaget. Endvidere var der foreslaaet at der skulde udelades af Lovene en deri indeholdt Misbilligelse af umaadelig Brug af andre Beruselsesmidler end Brændevin. Man fandt nemlig dette at ligge alles udenfor Afholdelsagens Omraade som en Foranstaltning imod Brændevinaets Brug som Drik, medens den ikke indlader sig paa, at modvirke Drukkenskabens Laster, hvorimod der findes andre og mere virksomme Midler i Religionen og dens Forskrifter. Behandlingen af dette Spørgsmaal blev imidlertid udsat til et større Møde, der skal afholdes i Markedsugen.

Indenlandste Efterretninger.

Ved fgl. Resol. af 13de d. M. er det bestemt, at der af de af Statsafholdte Storting til Foranstaltninger, henjigtede til at forstærke Døvsstumme Undervisning, bevilgede 1050 Spd. aarlig tilstaaes Student Frederik Balschen og de theologiske Candidater Thorstein Alarik Christensen og August Gleditsch som Tilbud til de af dem i Christiania, Christianssand og Bergen oprettede Skoler for Døvsstumme et aarligt Bidrag af 350 Spd. hver fra 1ste Juli f. A. at regne, og indtil videre, og forøvrigt under følgende nærmere Betingelser: a) at Skolen undergives vedkommende Stiftsdirections Overtilsyn; b) at Betalingen for Eleverne ikke sættes høiere end 4 Spd. maanedlig, og c) at Bestyrerne ved hvert Skoleaars Udgang gjenne Stiftdirectionen indgive til Departementet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fuldstændige Beretninger om Skolernes Virksomhed og Fremgang. — Ved fgl. Resol. af 1. D. er blandt andet bestemt: 1) At Serbindalens District af Bindalens Præstegjæld fra 1ste Juli 1852 fratilles Nambals Fogderi og Sorenstiveri, nordre Thronbjems Amt, og henlægges til Helgelands Fogderi og Sorenstiveri, Nordlands Amt samt at fra samme Tidspunct Bindalens Præstegjæld overgaaer til et eget Thinglag. — Ved fgl. Resol. af 1. D. er bl. A. bestemt: 1) At der for Loppens Thinglag foruden de hidtil bestemte Baar- og Høstthinge endvidere befales afholdt et Sagething i Hasvigs Sogn i hvert Aars Juli Maaned paa den Tid, som Amtmanden i Finmarkens Amt nærmere bestemmer. — Ifølge Indberetning fra Generalconsul Tottie i London ere de gjennem Marinecommandoen affendte Breve til Corvetten Ornen, Adresse Portorico, tilligemed hele den vestindiske Post, gaet tabt ved det engelske Dampskib Amazons Brand i Atlanterhavet den 2den dennes. — Ledig Bestilling. Privat Løgepost. Den private Løgepost i Sparboens, Stods og Veitshadens Præstegjælde er ledig. Posten besættes paa 5 Aar med 6 Maaneders Opsigelse fra en af Eiderne. Løgen er forpligtet til at bære paa Steensfær, at være forsynet med Instrumenter og Medicamenter, og at holde sig det for denne Løgepost vedtagne Regularie efterrettelig. Den faste aarlige Løn er 187 Spd. 33 ff. Sygebesøg og Consulation betales efter Regu-

lativet og antages at beløbe til mindst 200 Spd. Andragender om denne Post, ledsagede med Legitimation for Ansøgerens Duellighed m. m., indsendes i francerede Breve til Kirkesanger Smith i Sparboen inden 5te Marts d. A. Posten bliver at tiltræde den 2den April næstefter. — Fuldmægtig i Finantedepartementet H. C. Borchgrevink er ansat som Casseer og Cand. jur. S. J. R. Koren som Secretair ved Hypothekbanken.

Handels- og Skibs-Efterretninger.

Bergen, den 31te Januar.

I de sidste Dage af denne Uge har Tilførselen af fersk Sild været temmelig rigelig, og det til Dato saltede Quantum heri Byen anslaaes til cr. 40,000 Tdr. Fersk Sild har været betalt med 50 a 52 β pr. Hundrede og for saltet har været forlangt 2 Spd. 72 β , men hvortil der ikke er funden Kjøbere. Rygtet har villet fortælle om godt Fiskerie nordfor, ligesom Fiskeriet ved Hisken, Gisbøen og omkringliggende Steder i denne Uge har afgivet et ikke lidet Quantum.

Just som Foranstaaende var nedskrevet, ere vi velvillig bleven meddeelte en Beretning fra Lieut. Smith dat. Kind. Sund d. 13de Januar. Ifølge denne var Fiskeriet dengang endnu ikke begyndt hverken i Kind eller ved Battolen, men Udsigterne vare gode, da der den foregaaende Dag havde viist sig Hval udenfor Kind. Noget mere end Halvdelen af den fiskesøgende Almue antages at være fremkommen. Om noget Fiske længere Nord vidste man Intet.

Consulatberetning fra Hamburg af 1ste Januar. Ved en Revision, som den her gjældende Toldlovgivning er bleven underkastet, er Skibstolden bleven betydelig nedsat, saaledes at denne Afgift skal erlægges med 8 β Courant pr. Commercelæst paa 6000 Pd., og af Skibe, der komme fra Søen i Ballast eller som ere 20 Læster eller derunder, alene med 4 β Courant. Denne nye Toldlov er traadt i Kraft fra 1ste d. M.

Courser.

Bergen,

den 26de Januar.	den 30te Januar.
Hamb. 3 MD. 100; a 100 $\frac{1}{2}$ %.	Hamb. 3 MD. 100; a 100 $\frac{1}{2}$ %.
	Amsterdam 2 MD. 95 %.

Indklarerede Skibe.

24de Jan. 'Maagen', L. O. Steen af Bergen fra Stavanger med Ballast. 26. 'Speculationen', T. Jørgensen af Bergen fra Stavanger med Stykgods, 'Wibecke', A. L. Hansen af do. fra Antwerpen med Ballast, 'Diedrich', A. Hedberg af do., 'Zephyr', C. M. Holmberg, 'Præciosa', C. Hille af Bergen, Alle fra St. Ybes med Salt, 'Magdalena', E. A. Schumacher af Tromsøe fra Altona med Stykgods. 29. 'Enigheden', N. T. Lundegaard af Farsund fra Moss, 'Christine Seiline', E. Hansen af Bergen fra Christiania, Begge med Kornbrændevin.

Indførte Varer

fra 22de til 31te Januar.
778 Møi Salt, 18100 Ptr. Kornbrændevin.

Udklarerede Skibe.

26de Jan. 'Apollo', N. F. Nilsen af Bandholm til Lillesand med Ballast. 27. 'Amsterdam', E. Waalmann af Bergen til Christiansund med Klipfisk, 'Constitutionen', L. Rasmussen af do. til Lofoten med Salt.

Udførte Varer

fra 24de til 31te Januar.
5200 Vgr. Klipfisk, 24 Tdr. Sild, 210 Tdr. Salt.

Grindringsliste.

4de Søndag efter Hellig 3 Konger prædik:

Til Hoimesse:

I Domkirken Hr. Provst Debes.
I Korskirken Hr. rejd. Capell. Reimers.
I Nykirken Hr. Stiftsprovst Flottmann.
I St. Mariae Kirke Hr. Sognepræst Ellerhusen.

Til Aftenang:

I Domkirken Hr. rejd. Capell. Grewé.
I Korskirken Hr. Cant. Theol. Voss.
I Nykirken Hr. Cant. Theol. Grieg.